

สรุป และข้อคิดเห็นบางประการ

ไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ เป็นหนึ่งในสี่ของปัจจัยสี่ประการ มีประโยชน์ในการนำมาก่อสร้างเป็นที่อยู่อาศัย หรือบางส่วนของที่อยู่อาศัย เช่น ประตู หน้าต่าง ตลอดจนใช้ทำเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ ทั้งที่จำเป็นและเพื่อความสวยงามในประเทศไทย อุตสาหกรรมโรงเลื่อยเป็นกิจการอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับไม้ ช่วยให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ไม้สัก ไม้ยาง และไม้กระยาเลื่อยอื่น ๆ อีกหลายชนิด องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นองค์การรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ มีวิวัฒนาการมาจากงานของกองทำไม้ของกรมป่าไม้ ซึ่งปัจจุบันกองทำไม้ได้เล็ดลัมไปแล้วตั้งแต่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ เพื่อให้รับช่วงงานมาดำเนินงานแทนกองทำไม้ พร้อมทั้งขยายงานเพิ่มขึ้นจากที่กองทำไม้ของกรมป่าไม้ทำอยู่เดิม วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้คือ เพื่ออำนวยความสะดวกในการอุตสาหกรรมป่าไม้แก่รัฐและประชาชน โดยการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมป่าไม้คือ การทำไม้และการเก็บหาของป่า แปรรูปไม้ ทำไม้อัด อบไม้ อัดน้ำยาไม้ กลั่นไม้ และประดิษฐ์หรือผลิตวัสดุหรือสิ่งของจากไม้และของป่า และธุรกิจที่ต่อเนื่องหรือคล้ายคลึงกัน รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับไม้หรือของป่า อุตสาหกรรมสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากไม้ โดยเฉพาะไม้สักและไม้ยาง เป็นส่วนใหญ่คือ การทำไม้และการแปรรูปไม้ ซึ่งการแปรรูปไม้นี้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีจุดประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้ประกอบการประเภทนี้โดยทั่วไป และเพื่อความคุ้มค่ามาตรฐานเท่านั้น จุดมุ่งหมายในการศึกษาเรื่องนี้เขียนสนใจเรื่อง เกี่ยวกับไม้แปรรูป อันเป็นผลิตภัณฑ์หลักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งจะคงได้วัตถุดิบคือไม้ซึ่งมาจากอุตสาหกรรมการทำไม้ เพราะไม้แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ต่อไป จึงได้เขียน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงขอบเขตของการผลิตและการจำหน่ายไม้แปรรูปขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โดยศึกษาถึงต้นทุนและรายได้จากการผลิตและการจำหน่ายไม้แปรรูปขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในรอบ ๕ ปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ (เทียบเป็นปีการดำเนินงาน ปี ๒๕๑๒-๑๓ ถึงปี ๒๕๑๖-๑๗) ว่าเป็นอย่างไร และมีปัญหาหรืออุปสรรคต่อการดำเนินงานอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะไม้สักแปรรูปและไม้ยางแปรรูปซึ่งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ผลิตเป็นส่วนใหญ่เท่านั้น และไม่สักกับไม้ยางก็เป็นไม้ที่เมืองไทยมีมาก ได้ถูกนำมาแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์โดยทั่วไปในประเทศ และยังเป็นสินค้าออกที่สำคัญด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายไม้สักแปรรูปและไม้ยางแปรรูป (เฉพาะโรงเลื่อยไม้ไทย กับโรงเลื่อย อ.อ.ป.๑) ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในช่วงระยะเวลา ๕ ปีการดำเนินงานที่ผ่านมา นั้น ปรากฏว่า

ในด้านการผลิต สรุปได้ว่า อ.อ.ป. ประสบกับปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเทียบกับปริมาณผลิต และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นต่อไปในอนาคต เพราะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการผลิตนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ถูกกระทบจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตก็ลดน้อยลง เนื่องจากไม่ซุงที่ทำออกจากป่าของ อ.อ.ป. มีปริมาณลดน้อยลง และคุณภาพก็เลวลงด้วย เมื่อนำมาแปรรูปจึงเสียเนื้อไม้มากขึ้น หรือได้ไม้แปรรูปส่วนที่มีคุณภาพต่ำมากขึ้น ในขณะที่ได้ไม้แปรรูปส่วนที่มีคุณภาพสูงน้อยลง ทำให้มูลค่าที่จะขายไม้แปรรูปนั้นต่ำลง เพราะมีไม้แปรรูปที่จะขายได้ราคาสูง ๆ นั้นน้อยลง

ในด้านการค้าขาย สรุปได้ว่า การจำหน่ายในช่วง ๒-๓ ปีหลังนั้นลดลง ซึ่งเป็นไปตามปริมาณการผลิตซึ่งลดลง ส่วนราคาขายก็เคลื่อนไหวขึ้นลงตามความต้องการของตลาด ซึ่งราคาขายไม้สักแปรรูปลดต่ำสุดในปี ๒๕๑๔-๒๕๑๕ โดยได้ราคาขายโดยเฉลี่ยทั้งหมด พ. ๓๓.๒๕ บาท เนื่องมาจากราคาขายไปต่างประเทศในปี ๒๕๑๔-๒๕๑๕ นี้ได้ราคาต่ำสุดในรอบ ๕ ปี และราคาขายไม้ยางแปรรูปลดต่ำสุดในปี ๒๕๑๓-๒๕๑๔ โดยราคาโดยเฉลี่ยทั้งหมด พ. ๓๕

๒๓.๕๑ บาท ทั้งนี้เนื่องมาจากราคาขายทั้งในประเทศและต่างประเทศของปี ๒๕๑๓-๒๕๑๔ นี้ ได้ราคาต่ำที่สุดในรอบ ๕ ปี ซึ่งการเคลื่อนไหวของราคาขายนี้เป็นไปตามความต้องการของ ตลาดต่างประเทศ ปีใดความต้องการของตลาดต่างประเทศมีมากและได้ราคาสูง จะทำให้ ราคาขายในประเทศพลอยสูงตามไปด้วย ฉะนั้น บางปีที่ตลาดต่างประเทศซบเซา ทำให้ราคา ขายทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ำลง อาจทำให้การดำเนินงานด้านการแปรรูปไม้ของ อ.อ.ป. ถึงกับขาดทุนได้ ถ้าราคาขายต่ำมากจนไม่คุ้มกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และถ้า ประจวบกับปีนั้นต้นทุนผลิตสูงด้วยแล้ว ก็จะมีทางขาดทุนได้มากขึ้น เช่น การดำเนินงานเกี่ยวกับ ไม้ยางแปรรูปของโรงเลื่อย อ.อ.ป.๑ ในปี ๒๕๑๓-๒๕๑๔ ซึ่งมีผลขาดทุนสุทธิถึง ๑๐.๘๒% ของ ราคาขาย

เมื่อพิจารณาถึงด้านผลการดำเนินงาน โดยการพิจารณาจากผลกำไรนั้น อาจกล่าว ได้ว่า อ.อ.ป. มีผลการดำเนินงานด้านไม้แปรรูปดีขึ้น เพราะในช่วง ๒-๓ ปีหลังของ ๕ ปีที่ ทำการศึกษา ผลเป็นไปในทางที่ดีขึ้นเรื่อย โดยเฉพาะไม้ยางแปรรูปและดีขึ้นอย่างมากทั้งไม้สัก แปรรูปและไม้ยางแปรรูป ในปี ๒๕๑๖-๒๕๑๗ ซึ่งผลกำไรสุทธิด้านไม้สักแปรรูปเป็น ๓๓.๒๑% ของราคาขาย และด้านไม้ยางแปรรูปเป็น ๒๐.๕๐% ของราคาขาย แต่การที่ผลการดำเนินงานดี ขึ้นนี้ได้มาจากผลการดำเนินงานหรือการบริหารงานของ อ.อ.ป. ด้านนี้ดีขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว แต่ส่วนหนึ่งมาจากภาวะตลาดการค้าไม้แปรรูปทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งมีความต้องการ มากขึ้นในขณะที่ปริมาณผลิตไม้แปรรูปของ อ.อ.ป. ลดลงด้วย จึงทำให้ราคาขายสูงมาก เป็นผลให้ได้กำไรสุทธิสูง เมื่อเทียบกับหลายปีที่ผ่านมา

ถึงแม้ว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะมีนโยบายในการดำเนินงานด้านการแปรรูปไม้ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เอกชน และเพื่อความคุ้มค่าที่แน่นอน โดยที่มิได้มุ่งหวังผลกำไรเป็นจุด ประสงค์ใหญ่เช่นกิจการของเอกชน แต่ก็ควรจะให้ผลการดำเนินงานออกมาในรูปของกำไรกำไร เพราะจะได้ไม่เป็นการสูญเสียเปล่าในการทำงาน และยังเป็นกรหารรายได้ให้รัฐบาลอีกด้วย เพราะ อ.อ.ป. จะต้องส่งผลกำไรส่วนหนึ่งให้แก่รัฐบาลทุกปี ดังนั้นผู้เขียนขอเสนอข้อคิดเห็น

บางประการซึ่งอาจทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น โดยมีต่อหวังให้ความต้องการของตลาดมีมากขึ้น ราคาขายสูงขึ้น จึงจะได้กำไรหรือกำไรมากขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว ดังต่อไปนี้

๑. จากการที่ได้ศึกษาตัวเลขในค่านต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายไม่แปรรูปพบว่า ตัวเลขต่าง ๆ ที่แสดงออกมาเป็นต้นทุนต่อหน่วยเพียงแต่ชี้ให้เห็นเท่านั้นว่า ต้นทุนมีแนวโน้มสูงขึ้นหรือลดลง แต่ไม่สามารถจะช่วยในการพิจารณาคัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงผลงานแก่ผู้บริหารได้ดีเท่าใดนัก เพราะที่ตัวเลขในค่านต้นทุนมิได้แยกแยะให้เห็นเป็นต้นทุนคงที่ (Fixed costs) และต้นทุนผันแปร (Variable costs) [ต้นทุนคงที่เป็นต้นทุนที่มีได้เปลี่ยนแปลงไปตัวปริมาณผลิต แต่เป็นต้นทุนที่แน่นอนสำหรับระยะเวลาหนึ่ง เช่น เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ค่าประกันภัยอาคารและเครื่องจักร ค่าภาษีโรงเรือน ค่าเช่า เป็นต้น ในวงหนึ่ง ๆ ต้นทุนนี้อาจไม่เท่ากัน แต่การเปลี่ยนแปลงก็มีได้ขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิต ส่วนต้นทุนผันแปรเป็นต้นทุนที่ขึ้นลงเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตจนเกือบจะเป็นสัดส่วนอันเดียวกัน เช่นค่าพลังงานไฟฟ้า ฯลฯ] ทำให้ไม่สามารถพิจารณาคัดสินใจเห็นว่ากรณีที่ต้นทุนต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนคงที่หรือต้นทุนผันแปร ซึ่งถ้าแยกแยะให้เห็นเป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรแล้วจะทำให้การพิจารณาคัดสินใจแก้ไขปัญหานั้นไปโดยถูกต้องแม่นยำและรวดเร็วขึ้น เช่นในการผลิต ถ้าได้พิจารณาค่าต้นทุนคงที่ต่อหน่วยประกอบกับการพิจารณาค่าต้นทุนการผลิต และปรากฏว่าต้นทุนคงที่ต่อหน่วยสูงขึ้นเพราะปริมาณผลิตลดลงมีกำลังการผลิตที่ว่างเปล่าอยู่ ทำให้แต่ละหน่วยที่ผลิตได้ต้องเฉลี่ยต้นทุนคงที่ในอัตราที่สูงขึ้น ฉะนั้นถ้าจะลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลงก็ต้องหาทางป้อนวัตถุดิบให้เต็มกำลังการผลิต เพื่อจะได้มีผลผลิตมากขึ้นและเฉลี่ยต้นทุนคงที่ต่อหน่วยให้ต่ำลง แต่จากเหตุผลประการที่หนึ่งคือ ถ้า อ.อ.ป. ไม่นำไม่ซุงเข้าเสียแต่ขายออกไปในรูปไม่ซุงอาจจะได้กำไรดีกว่าการนำมาแปรรูปขายอีกที ประการที่สองการที่ อ.อ.ป. ต้องคำนึงถึงปริมาณไม่ซุงที่จะต้องมิขายให้กับกิจการแปรรูปไม่ซุงเอกชนอย่างพอเพียง อันเป็นนโยบายของ อ.อ.ป. เหตุผลดังกล่าวอาจทำให้ อ.อ.ป. ซึ่งมีนโยบายในการดำเนินงานด้านการแปรรูปไม้เพื่อเป็นตัวช่วยแก่กิจการเอกชนและความคุมมาตรฐานเท่านั้น ไม่สนใจในการที่จะนำไม่ซุงเข้าแปรรูปให้เต็มกำลังการผลิตในกรณีที่มีกำลังการผลิตส่วนน้อยว่างเปล่าอยู่ เพื่อจะทำให้ต้นทุนคงที่ในการผลิตไม้แปรรูป

ต่อหน่วยลดค่าลง แต่อย่างไรก็ดี การแยกตัวเศษต้นทุนทั้งในค่านต้นทุนการผลิต ต้นทุนในการจำหน่าย และต้นทุนในการบริหารงาน ให้เห็นชัดว่าเป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ก็ยังเป็นประโยชน์ในการพิจารณาผลงานมากกว่าจะพิจารณาจากต้นทุนทั้งหมดต่อหน่วย เช่นถ้าต้นทุนคงที่ต่อหน่วยสูงขึ้นมาก ย่อมแสดงว่าค่าใช้จ่ายคงที่สูงเกินไปเมื่อเทียบกับปริมาณงาน ซึ่งอาจเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายพวกเงินเดือนมาก ก็ควรพิจารณาคัดทอนลงโดยการกระจายพนักงานออกเสียบ้าง หรือแบ่งไปยังหน่วยงานอื่นบ้าง หรือในกรณีที่ต้นทุนผันแปรต่อหน่วยสูงขึ้นก็จะพิจารณาต่อไปได้ว่าเนื่องมาจากรายการอะไร เป็นสำคัญ และจะหาทางประหยัดค่าใช้จ่ายอย่างไรได้บ้าง

สำหรับในกรณีที่ปรากฏว่าต้นทุนการผลิตไม่แปรรูปต่อหน่วยสูงขึ้นเพราะว่าค่าใช้จ่ายผลิตเกี่ยวกับแรงงานมากและสูงขึ้น การลดต้นทุนการผลิตอาจทำได้โดยการใช้อุปกรณ์เครื่องทุ่นแรง (Handling equipments) เพิ่มขึ้นบ้างเท่าที่จำเป็น แทนที่จะใช้กำลังคนซึ่งเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่า และอีกประการหนึ่งคือเครื่องจักรและอุปกรณ์การเลื่อยไม้ของ อ.อ.ป. ซึ่งติดตั้งใช้งานมานานไม่ต่ำกว่าสามสิบปีแล้วนั้น ควรจะได้มีการพิจารณาหาทางนำเครื่องจักรและอุปกรณ์ชนิดเดียวกันแต่เป็นแบบทันสมัยซึ่งมีประสิทธิภาพสูงมาติดตั้งใช้แทนเครื่องเก่าที่ล้าสมัยดังกล่าว จะทำให้การทำงานสะดวกและรวดเร็วขึ้น เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในค่านต้นทุนการผลิตเกี่ยวกับพวกค่าแรงและค่าซ่อมแซม ฯลฯ แต่เมื่อเป็นดังนี้ ก็กิจการแปรรูปไม้ของ อ.อ.ป. อาจประสบกับปัญหาแรงงานของคนงานส่วนเกินที่เหลืออยู่ เพราะเครื่องจักรยิ่งทันสมัยมากแรงงานที่จะใช้ประกอบก็ยิ่งน้อยลง และ อ.อ.ป. คงไม่ต้องการปล่อยคนงานให้ว่างงาน ดังนั้นในแง่ของการผลิต อ.อ.ป. อาจหาทางขยายงานอุตสาหกรรมด้านผลิตภัณฑ์ไม้ ออบไม้ ไม้ไผ่ หรืออัดน้ำยาไม้ ที่ อ.อ.ป. ดำเนินงานอยู่แล้ว หรืออาจเพิ่มงานอุตสาหกรรมแขนงอื่นขึ้นอีก เช่นอุตสาหกรรมการทำไม้บาง (Veneer) หรืออุตสาหกรรมการทำไม้พาร์ติเกิลบอร์ด (Particle Boards) เพื่อที่จะได้ระบายแรงงานที่เหลือไปใช้ในอุตสาหกรรมที่อาจเกิดขึ้นใหม่เหล่านั้น

๒. พยายามลดต้นทุนการผลิตเท่าที่จะทำได้ โดยการปรับปรุงการบริหารงานให้ดีขึ้น รักษาขึ้น ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายผลิตในปัจจุบันจะสูงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอีกก็ตาม เช่น พวกค่าแรงงาน เป็นต้น ก็ควรพิจารณาพยายามให้มีแรงงานที่ลดลง เพราะจะทำให้ อ.อ.ป. เสียค่า

ใช้จ่ายมากขึ้นโดยใช้เหตุ ควรจะไต่ถามข้อนี้ในเรื่องนี้ให้มากและพยายามหาทางลดค่าใช้จ่าย
ต่าง ๆ ลงอีกโดยการเข้มงวดในการใช้จ่ายต่าง ๆ มีให้หลวม เพื่อป้องกันการรั่วไหล ซึ่ง
จะทำให้ต้นทุนสูงไป ทั้งนี้ในด้านการใช้จ่ายที่ไม่ใช่เกี่ยวกับการผลิต เช่นค่าใช้จ่ายสำนักงานและ
ค่าใช้จ่ายในการขาย ก็ควรจะไต่ถามด้วย เพราะค่าใช้จ่ายพวกนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้
กำไรสุทธิน้อยลงหรืออาจถึงกับขาดทุนได้

๓. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ควรจะไต่เปลี่ยนนโยบายมาดำเนินงานโดยมุ่งหนักใน
 ทางการค้าให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยไม่ให้ถึงกับเป็นการเอาเปรียบลูกค้าหรือประชาชนผู้ใช้ไม้
 แต่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็ไม่ควรยอมเสียผลประโยชน์มากเกินไป เช่นในกรณีที่มีการแปรรูป
 ไม้โดยการเลื่อยเพื่อให้ขนาดของไม้แปรรูปกว้างกว่าหรือหนากว่า หรือยาวกว่าขนาดที่กำหนดนั้น
 เล็กน้อย เพื่อให้ผู้ใช้ไม้ได้ไม้เต็มขนาดเมื่อไปสับทอนแล้ว ควรกวดขันการเลื่อยอย่าให้มีการ
 เลื่อยเผื่อจนมากกว่าที่กำหนดไว้โดยเกณฑ์ปกติคือ $\frac{3}{8}$ นิ้ว ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่ต้องเสียผลประโยชน์
 ในการที่ได้ปริมาณไม้แปรรูปน้อยลงจนเกินไป นอกจากนี้การกวดขันในเรื่องการค้าทำห็นี้ก็เป็น
 เรื่องสำคัญเพราะทำห็นี้คิดที่พอจะผ่านไปได้เนื่องจากยังอยู่ในกฎเกณฑ์แต่ไปตัดทิ้งเสีย ย่อมทำให้
 เสียปริมาณไม้แปรรูปไปด้วย

๔. ควรกวดขันในเรื่องการแยกชั้นของคุณภาพไม้แปรรูปในการเก็บกองและจัดขาย
เนื่องจากราคาขึ้นอยู่กับคุณภาพ ดังนั้นหากเอาไม้แปรรูปคุณภาพดีไปเก็บกองเป็นไม้แปรรูปคุณภาพ
ต่ำลงไป หรือในการจัดขายได้จัดไม้แปรรูปคุณภาพดีให้แก่ผู้ซื้อที่ซื้อไม้แปรรูปคุณภาพต่ำจะทำให้
ได้เงินในการขายน้อยกว่าที่ควร

๕. กวดขันในเรื่องการจ่ายไม้แปรรูปตามใบสั่งขาย หาทางป้องกันการจ่ายไม้แปรรูปเกินจำนวนไปเพื่อไม่ให้เกิดการรั่วไหลในการขาย

๖. ผลิตยพลอยได้จากการแปรรูปไม้ ออทิเช่น ฟืน หัวฟืน ไม้เสียคลอง และ
 ไม้เลื่อย ซึ่งเป็นสิ่งมีราคาและสามารถนำไปขายได้ทุกชนิด ให้หาทางเก็บกองและจัดขายอย่าให้

มีการเปลี่ยนแปลงประโยชน์ไป เพราะเท่าที่ปรากฏในปีการค้าซึ่งแสดงตัวเลขขาดทุน หากนำจำนวนเงินรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์พลอยได้เข้าไปช่วยจนเจือจางแล้ว จะช่วยให้ไม่ปรากฏขาดทุนในบางปี และบางปีขาดทุนน้อยลง และในขณะเดียวกันสำหรับปีที่แสดงผลกำไรถ้าคิดรวมรายได้จากผลิตภัณฑ์พลอยได้เข้าช่วยแล้ว ตัวเลขแสดงผลกำไรจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากมูลค่าของผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการแปรรูปไม้สักและไม้ยางในปีหนึ่ง ๆ ประมาณไม่น้อยกว่า ๕-๖ แสนบาท

สำหรับปัญหาสำคัญอันหนึ่งคือในเรื่องไม้ซึ่งที่ได้จากป่ามีปริมาณน้อยลง ทั้งมีขนาดเล็ก และคุณภาพก็ค่อยลง เป็นผลให้การผลิตไม้แปรรูปขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้ไม้แปรรูปขนาดเล็กและคุณภาพไม่ดีขึ้นในขณะที่มีปริมาณผลิตลดลง ปัญหานี้เป็นอุปสรรคที่นอกเหนือจากอำนาจขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่จะแก้ไข เพราะไม้ชนิดต่าง ๆ ในป่าที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้นั้นถูกตัดเอาทันที ๆ ออกมาก่อน และที่เหลือจะเร่งให้โตก็เป็นไปไม่ได้นอกจากจะปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ เท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อแก้ไขอุปสรรคอันนี้ ประการแรกก็พยายามสนับสนุนการใช้ไม้เป็นหมวดหมู่ (Grouping of Timber) โดยพิจารณาจากคุณสมบัติของไม้ที่มีอยู่ใกล้เคียงกัน ไม้หลายชนิดมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันสามารถใช้แทนกันได้ในงานอย่างเดียวกัน และไม้ในป่าก็ยังมีอีกมากแต่ไม่ถูกนำออกมาใช้ประโยชน์ทั้ง ๆ ที่คุณสมบัติพอใช้ทดแทนกันได้ เพราะยังไม่มีผู้ต้องการซื้อเนื่องจากยังไม่มีค่านิยมสำหรับตลาด ฉะนั้น ถ้าตลาดยอมรับที่จะใช้ไม้พวกนั้นได้ จะช่วยให้ได้ปริมาณไม้มากขึ้น ประการที่สองคือ การนำไม้ชนิดที่มีคุณภาพดีกว่าที่นิยมกันอยู่มาใช้โดยการ เสริมสร้างคุณสมบัติให้ดีขึ้น โดยการอบไม้และอัดน้ำยาไม้ ซึ่งจะต้องมีการเผยแพร่ประโยชน์ของงานคานอบไม้และอัดน้ำยาไม้ให้เกิดความนิยมยิ่งขึ้น ถ้าเป็นเช่นนี้อาจช่วยผ่อนคลายการขาดแคลนไม้ไปได้มาก ประการสุดท้ายซึ่งจะช่วยแก้อุปสรรคอันนี้ได้ ในทางอ้อมแต่หวังผลระยะยาวต่อไปเบื้องหน้าก็คือ เพิ่มงานคานการปลูกสร้างสวนป่า ซึ่งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็ดำเนินการอยู่แล้ว และกำลังขยายให้กว้างขวางขึ้นเพื่อที่จะได้ไม้ชนิดดีและคุณภาพดีไว้ใช้ในประเทศ และส่งเป็นสินค้าออกหารายได้ให้ประเทศโดยไม้ซากแคลนและสม่าเสมอต่อไปในอนาคต และยังเป็นกำบังกั้นมิให้ป่าไม้หมดไปจากเมืองไทยหรือเนื้อที่ส่วนที่เป็นป่าน้อยลงมากจนกระทั่งเกิดผลร้ายจากภัยธรรมชาติ.